

ene eller den anden Retning, hvis der hertil maatte vise sig at være Anledning. Hvorledes Fristen end sættes, turde der iøvrigt vistnok være Anledning til, saaledes som man vil foreslaa i det sidste Stykke af en ny § 8, at give Finanzministeren Bemyndigelse til at indrømme Stempeling efter § 2, ogsaa efter Udløbet af den ommeldte Frist, naar det tilstræffelig godtgøres, at Papirerne have været her i Landet forinden Fristens Udløb, og at det maa tilskrives Eieren aldeles utilregnelige Omstændigheder, saasom Sygdom eller Fraværelse, at han ikke har indsendt Papirerne til Stempeling i rette Tid.

hvad dernæst Kontrolten med Lovens Efterlevelse iøvrigt angaar, skal man først med Hensyn til Mæglerens Ansvar bemærke, at den Omstændighed, at Mæglerne ofte ikke faaede af dem forhandlede Papirer i hænde og derfor formentlig ikke kunne paase, at Stempelafgiften berigtiges, dog ikke kan være en Grund til ikke at paalægge dem et Ansvar i den Retning i de Tilfælde, hvor Papirerne gaa igjennem deres Hænder, hvilket dog ogsaa stundom sker. Meningen af Lovforslagets § 8 har iøvrigt vistnok været den at paalægge Mæglerne det omhandlede Ansvar, selv hvor Papirerne ikke passere deres Hænder, idet man er gaaet ud fra, at Mæglerne kunde og burde forlange at se de Papirer, som ere Gjenstand for Dmsætningen, for at forvisse sig om, at Stempelafgiften var berigtiget. Udvalget tror imidlertid, at Lovforslaget gaar for vidt i denne Henseende. Det vil vistnok være formeget at paalægge Mæglerne at anstille en saadan Inspektion, og der synes saameget mindre at være Røie hertil, som der dog ikke vil kunne have nogen Sikkerhed for, at Parterne virkelig for Mæglerne komme frem med de enkelte Obligationer, som senere benyttes til Handelens Opfyldelse. — Naar imidlertid Ansvar for Mellemmanden indskrænkes til de Tilfælde, hvor Papirerne passere igjennem hans Hænder, er der formentlig ingen Betænkelighed ved at udvide Ansvar til alle Mellemmænd, hvilket turde være hensigtsmæssigt med Hensyn til, at Dmsætningen af Pengeeffekter vistnok meget hyppigt sker igjennem Andre end Mæglerne, navnlig igjennem Verrellerere og Banquiers.

Men man foreser herved fremdeles ind paa et Spørgsmaal af meget større Omraade, det nemlig, om man ikke bør lade Forpligtelsen til at berigtige Stempelafgiften indtræde i hvert Fald, saasnart Dokumentet omsættes heri Landet, uden Hensyn til, at dette muligens sker inden Udløbet af 6 Uger efter, at det er indkommet heri Landet (jfr. Udkastets § 5), og i Forbindelse hermed gjøre alle i en Dmsætning delagtige Personer ansvarlige for Afgiftens Berigtigelse. Det forekommer Udvalget klart, at dette ikke blot i og for sig er rigtigt og naturligt, men derhos anbefaler sig ved at give en meget større Garanti for Lovens Overholdelse. Lovforslagets § 7 giver vel den herfra forskjellige Regel, at Ihændehaveren, og kun Ihændehaveren, skal anses med Strafsvar; ligesom denne Regel imidlertid paa ingen Maade kan siges at være i Overensstemmelse med Reglerne i Loven om Brugen af stemplet Papir af 19de Februar 1861, som det hedder i Forslagets § 7, idet Principet i den nævnte Lov, se navnlig dens § 79, er, at enhver af Parterne, Udsteder og Modtager, er undergivet Ansvar for Lovens Overtrædelse, saaledes stemmer den heller ikke med Bestemmelsen i den følgende § 8, hvorefter Mægleren skal være ansvarlig for de Parterne ifaldende Bøder, eller overhovedet med den Tankgang, der fører til i § 8 at inddrage Mellemmanden ved Dmsætningen under Ansvarligheden. Det kan i hvert Fald neppe bestrides, at det i og for sig ligger nærmest efter de Betragtninger, der overhovedet tale for Indførelsen af den heromhandlede Afgift, og efter andre Landes Exempel, at lade Forpligtelsen til at erlægge Afgiften, forsaavidt det ikke alt er slet, indtræde ved enhver Dmsætning, og ei heller at man, ved derefter at udstrække Ansvarligheden til flere Personer, faar en saameget desto større Sikkerhed for, at Afgiften bliver berigtiget, medens man ved kun at holde sig til Ihændehaveren blot gjør det af Interesse for Eierne af stempligtige men ustemplede Obligationer at faae dem ud af deres Besiddelse. Og her til kommer, at Lovforslagets §§ 5 og 7 vilde gaabne den letteste Udgang for den, der har overtraadt Loven ved ikke at berigtige Stempelafgiften inden den foreskrevne Frist, til ikke